

PREZYDENT MIASTA KRAKOWA

OR-03.0003.2619.2017

Kraków, 4 CZE. 2017

**Pani
Anna Szybist
Radna Miasta Krakowa**

W odpowiedzi na Pani interpelację w sprawie używania fajerwerków, zgłoszoną na sesji Rady Miasta Krakowa w dniu 31 maja 2017 r., uprzejmie informuję.

Ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (tekst jednolity Dz. U. 2017 r., poz. 283 ze zm.), zwana dalej „ustawą” oraz rozporządzenia stanowiące akty wykonawcze do ustawy zawierają szereg regulacji związanych z nabywaniem, przemieszczaniem, wytwarzaniem, przechowywaniem oraz używaniem materiałów wybuchowych oraz wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do użytku cywilnego. Co do zasady (art. 9 ust. 1 ustawy) nabywanie, przechowywanie, używanie lub wytwarzanie materiałów wybuchowych przez przedsiębiorców wymaga uzyskania pozwolenia Wojewody. Niemniej jednak, zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy nie jest wymagane uzyskanie pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie wyrobów pirotechnicznych charakteryzujących się bardzo niskim, niskim oraz średnim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieistotnym, niskim lub nieszkodliwym dla zdrowia ludzi poziomem hałasu (klasa F1, F2, F3). Ustawa oraz żaden z wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych nie nakłada na przedsiębiorców oraz na żadną inną osobę fizyczną lub prawną obowiązku zgłoszenia do urzędu miasta/gminy zamiaru używania materiałów pirotechnicznych.

W myśl art. 40 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U z 2016 r., poz. 446 ze zm.) w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących rada gminy może wydawać przepisy porządkowe, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego, przy czym przepisy te mogą przewidywać za ich naruszenie karę grzywny wymierzaną w trybie i na zasadach określonych w prawie o wykroczeniach.

W świetle powyższych unormowań za dopuszczalne można uznać uchwalenie przez Radę Miasta Krakowa tylko takiej uchwały porządkowej, która odpowiada obu przesłankom określonym w art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym (wyrok NSA z 8 grudnia 1992 r., SA/Wr 1306/92, ONSA 1993 Nr 2, poz. 56) – to jest, której unormowania mieszczą się w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach, ani innych przepisach powszechnie

obowiązujących (tzw. przesłanka obiektywna, dotycząca stanu prawnego) oraz są niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego (tzw. przesłanka subiektywna, dotycząca stanu faktycznego).

Nadmieniam, że w doktrynie i orzecznictwie wskazuje się na jeszcze jedną przesłankę warunkującą dopuszczalność stanowienia przepisów porządkowych, jaką jest charakter lokalny sprawy. Przyjmuje się mianowicie, że niedopuszczalne jest wydawanie przepisów porządkowych w odniesieniu do zjawisk występujących w całym kraju, a więc sfery stosunków społecznych, która wymaga generalnych uregulowań. Przepisy porządkowe należą do prawa lokalnego i nie można przy ich pomocy likwidować braków ustawodawstwa obowiązującego na terenie całego kraju lub likwidować zagrożeń mających znaczenie ogólnokrajowe.

Nawiązując do pierwszej ze wskazanych w art. 40 ust. 3 ustawy przesłanek - istnienia "zakresu nieuregulowanego w odrębnych ustawach lub innych aktach powszechnie obowiązujących" - należy podzielić pogląd, że na gruncie powołanego przepisu o "zakresie nieuregulowanym" można mówić wyłącznie wtedy, gdy w systemie prawa powszechnie obowiązującego brak jest innych regulacji zezwalających na eliminację dostrzeżonych przez gminę, niepożądanych w myśl tego przepisu zjawisk (wyrok NSA z 11 lipca 2006 r., II GSK 68/06, CBOSA), przy czym sam fakt, iż w żadnym z przepisów prawa powszechnie obowiązującego nie ma takiej regulacji, nie może upoważniać do twierdzenia, że podjęcie ewentualnie w przyszłości takiej uchwały nastąpi właśnie "w zakresie nieuregulowanym". W obowiązującym systemie prawnym można bowiem wskazać szereg różnych regulacji prawnych z takiego "zakresu", które – o ile należycie egzekwowane – mogą przeciwdziałać zasygnalizowanym zagrożeniom i w istocie służą osiągnięciu tożsamyh celów (ochronie tych samych dóbr). W tym kontekście należy przywołać art. 51 § 1 oraz art. 83 Kodeksu wykroczeń wprowadzający odpowiedzialność za wykroczenie sprawcy, który nieostrożnie obchodzi się z materiałami wybuchowymi, łatwopalnymi lub substancjami promieniotwórczymi albo wykracza przeciwko przepisom o wyrobie, sprzedaży, przechowywaniu, używaniu lub przewożeniu takich materiałów (§1), a także dopuszczający możliwość orzeczenia przepadku przedmiotów stanowiących przedmiot wykroczenia (§2). Treść przywołanych przepisów Kodeksu wykroczeń nie pozostawia wątpliwości co do tego, że znajdują one zastosowanie w razie używania materiałów wybuchowych i pirotechnicznych w miejscach publicznych, zarówno w sposób zakłócający spokój i porządek publiczny oraz spoczynek nocny, jak i zagrażający bezpieczeństwu publicznemu.

Jednocześnie informuję, że Gmina Miejska Kraków podejmowała starania zmierzające do uregulowania przedmiotowej materii. Uchwałą nr LXIV/814/09 Rady Miasta Krakowa z dnia 4 lutego 2009 r. na terenie Gminy Miejskiej Kraków wprowadzony został zakaz sprzedaży oraz używania w miejscach publicznych petard oraz środków pirotechnicznych i ogłuszających, działających na podobnych zasadach. Niemniej jednak, w dniu 11 marca 2009 r. Wojewoda Małopolski wydał rozstrzygnięcie nadzorcze stwierdzające nieważność przedmiotowej uchwały w całości. W uzasadnieniu wskazanego aktu stwierdzono, że zapisy uchwały naruszają obowiązujący porządek prawny, w szczególności art. 40 ust. 3 i 4 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz, że podjęcie kwestionowanej uchwały powoduje wkroczenie w obszar regulacji ustawowej celem jej modyfikacji i dostosowania do lokalnych potrzeb zagadnienia unormowanego w art. 51 Kodeksu wykroczeń oraz ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i jej przepisów wykonawczyh. Wskazano również, że tego rodzaju działanie Rady Miasta uznać należy za niezasadnione i pozbawione podstaw prawnych.

Mając na uwadze brak innych podstaw prawnych do podjęcia uchwały porządkowej poza zasygnalizowanym uprzednio art. 40 ustawy o samorządzie gminnym należy stwierdzić, że przywołane w powyższym rozstrzygnięciu nadzorczym Wojewody Małopolskiego

argumenty uznające uchwałę Rady Miasta Krakowa z dnia 4 lutego 2009 r. za nieważną są nadal aktualne, a co za tym idzie uchwalenie wnioskowanego przez Panią Radną przepisu porządkowego, w świetle obowiązujących przepisów prawa nie jest możliwe.

Niemniej jednak, tworząc scenariusze oprav kolejnych imprez organizowanych przez jednostki miejskie, Miasto ograniczy używanie fajerwerków. Nadmieniam, że użycie materiałów pirotechnicznych (w niewielkim zakresie) miało miejsce w trakcie oprawy meczu siatkówki Polska-Brazylia przeprowadzonego w ramach rozgrywek Ligi Światowej w 2014 r. (przy Tauron Arena Kraków) oraz Biegu Nocnego zorganizowanego podczas Krakowskich Spotkań Biegowych w 2014 r. W roku bieżącym pokazy pirotechniczne planowane są jedynie przy finale Wianków 2017 r.

PREZYDENT MIASTA KRAKOWA
Jacek Majchrowski

Otrzymują:

1. Adresat
2. Wydział Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego
3. Straż Miejska Miasta Krakowa
4. Krakowskie Biuro Festiwalowe
5. Zarząd Infrastruktury Sportowej w Krakowie
6. Biuletyn Informacji Publicznej
7. aa